

**Vesna Pusić: Ako
ima bilo kakvih
sumnji oko Patrije,
neka se istraže.
Uostalom, to je
vjerojatno jedna
od najpoznatijih
rečenica
predsjednika
Stipe Mesića**

RAZGOVARALA JELENA LOVRIC
SNIMIO DARKO TOMAŠ/CROPIX

Ministrica vanjskih poslova Vesna Pusić uopće ne krije koliko je veseli noćiposao. Još se nije pravo ni uselila u kabinet na Zrinjevcu, ali već je morala dati nekakvi izdanci europski referend. Burtine, pokore, inicijative, puna je ideja i planova, s oduševljenjem govori o svojim mladim i pametnim suradnicima. Profesorski je samostalna, ali ni politička strast joj nije strana. Razgovarale smo dugo, za njen ukus i vrijeme može i predugo. Dječije sigurno i samouvođenju, s decenitima, ali vrlo efikasno u radu i takmičenju. Ne mora ga da ga ženski glasno ne registriram. Pusić otkriva da je to poklon koji je za nedavno posjeta Americi dobio od svoje sugovornice Hillary Clinton. Američkoj državnoj tajnici naša je ministrica darovala dio tradicionalnog dubrovačkog nakita.

■ **Što kaže te na recenatne tvrdnje biše premijerke Jadranka Kosor da Kukuriku Vlada odustaje od projekta Europske Unije?**

– Iskreno rečeno, nisam primijetila taj komentar. Naravno da mi realiziramo projekt EU, Ali, Hrvatska se sada ubodava u status zemlje članice, što znači, ne može razumjeti. Osim toga, za našu članicu u Europi, to nije samo samostalno projekt. Na neki način bonus temeljnog nacionalnog projekta izgradnje vlastite pristojne države, pri čemu nam sistematično iskustvo barem dvadeset zemalja, sadržano u pravnoj stečevini EU, može biti od velike pomoći.

■ **Jadranka Kosor dosljedno tvrdi da je Kukuriku Vlada već počela ponizivati svoje rezultate predvođenja od se, svu u svemu, odnosi s Bruxellesom dramatičnije?**

– Upravo obratno. Evo, naprimjer, prvi put se dogodilo da neka zemlja u statusu promatrača smijne sjediti na sastancima Vijeća ministara kad se raspravilo o njezinim susjedima. Do čitavog ovog javlino u Hrvatsku nije mogla. Kad sam kao ministrica prvi put došla u Bruxelles, morala sam izaci iz dvorane dok se debatiralo o Srbiji i Kosovu. Sada to više nije slučaj. Za Hrvatsku je to ograničenje ukinuto, što jasno govori o tome kakvi su nam odnosi s Bruxellesom.

■ **Je li Erceg samovoljski kad ministar Čačić, upitan o nekim bivšim primjedbama, kaže da se već tresete? Ili se to možda u Europskoj komisiji bit štišavčno kao izraz omaložavanja?**

– Predsjednik Čačić ima osebanjan način izražavanja. Ali posao je uvijek najpametniji način. Izbijna je da odnosi Hrvatske s Europskom Unijom ne vidimo kao slagalicu koja bi se mogla s'iklo prema nam postaviti kao naredba-povacije. Vise se ne može govori "mi" i "oni". U partnerskom smislu. Mi smo Europska Unija, i mi smo taj Bruxelles. Jo, doduse, ni malo punopravna članica, ne možemo glasati, ali unutra smo, o svemu razgovaramo, ravno-

pravno, kao i druge zemlje. To da bismo mi bili jedna mala, provincijalna država koji se diktiraju zadace – to nije naša uloga. Nismo zato šli prema Europskoj Uniji. Obratno, šli smo zato što smo sami tako odlučili i zato što nam članstvo u EU može pomoći u realizaciji naše vlastite želje da postanemo funkcionirajuća i uređena država.

■ **Što se u odnosu na briselske standarde može smatrati najubijomjarišom u radu Kukuriku Vlade? Što bi u izvještaju o monitoringu mogao biti najveći problem?**

– Naredno izvješće, koje bi trebalo biti objavljeno ovog mjeseca, koji nisam vidjela, ali mišlim da će jedina od tema biti brodogradnja. To je velika i važna tema, ali problem je već faktorišeno, samo je Vlada uzela 90 dana kako bi mogla odraditi svoj plan i za preostala dva brodogradnja. Vidim da Bruxelles to još percipira kao problem, jer definitivne odluke o Brodogradnji i 3. maju još nisu donesene, ali iz pozicije Vlade mišlim da problema više nema, barem ne u ovom obliku u kojem su nastojali da prije mjesec dana. Očekujem da će u izvješću o monitoringu biti spomenuto i pitanje zakona o sakupku interesa. Nacrtnog zakona proslijeđen je Bruxellesu na usuglašavanje, ali još nemamo povratnih informacija. Vjerojatno će se problematizirati i stanje u pravosuđu. Prošla je Vlada među neriješene probleme u članstvu u Europi, i slučajevke koji su niži sudovi bili upućeni na više instancu, što znači da na prvima više nisu bili registriрани, a na drugima ih još nisu zaprimili.

■ **Znači, fabriciranje podataka kao i u slučaju Vladina lažiranja rasta BDP-a u prošlogoj godini?**

– Najbže receno, to je podatak s figom u džepu. Naša Vlada to neće raditi. Jer nam cilj nije lažno produkciranje, nego stvarno rješavanje problema.

■ **Nedavno ste u Washington imali susret s američkim državnom tajnikom Hillary Clinton. Vaša ocjena tih razgovora?**

– Izazovno zanimljivo, mišlim, izrazito važno. Većina je stvar da su nastupili tri mjeseca od formiranja Vlade dobili mogućnost bilateralnog razgovora na razini prvog ministra, odnosno ministara vanjskih poslova. Razlogne naše interesa za suradnju s Amerikom valjdu da ne treba objašnjavati. Zato je Hrvatska zanimljiva SAD-u. Washington, po mom mišljenju, pokušava utvrditi može li se Hrvatska, koja zaradava proceduru rehabilitiranja Europskoj Uniji, pretvoriti u jezgu pozitivnih utjecaja u svojoj regiji.

■ **Mediji to vole nazivati liderstvom u regiji. Vidi li Amerika Hrvatsku zastava kao regionalnog lidera?**

– Radje bih to nazvala pozitivnom ulogom. Sve što državnici u regiji pokušavaju učiniti i svaka bi se u nečemu mogla smatrati liderom. Nikoga mi ne možemo udijeli, pogotovo ne one koji ne žele ići našim putem. Najviše možemo učiniti vlastitim primjerom. Ako pokazamo da smo transformacijom kroz koju prolazimo postali bolji i uspješnija država,

O SRBIJI Koketiranje s rehabilitacijom četništva simptom je opasne vrste političkog nazadnjastva. Iz pozicije Hrvatske, nema razloga za brigu, ali da živim u Srbiji, jako bih se zabrinula

logično je da druge zemlje u regiji, usporidivši se nama povijesno i institucionalno, pozele slijediti isti obratnik. Mišlim da Hrvatska za takva uloga ima potencijal. Međutim, glavna je kontraindikacija – baharost. Nema razloga da se pravimo važni, da se bahatimo, da bilo koje pozivamo na red li dajemo instrukcije... Sami smo još daleko od savršenstva, pa i od razine koji bih osobno smatrala poželjnom. Ali, naše je iskustvo razumljivo, blisko i zato vjerojatno vrlo upotrebljivo drugim, kontekstualno usporedivim državama u regiji: Bosni i Hercegovini, Srbiji, Crnoj Gori, Makedoniji. Hrvatska je iz sigurnosnih i razvojnih razloga zainteresirana da i ostale zemlje idu u istom, kontekstnom pravcu. Za nas kao turističku državu stalnost regije životni je interes.

■ **Su to tom kontekstu mogu značiti predstojeći izbori u Srbiji? Kako će se Hrvatska postaviti ako se pokriži točinim prognozama da radikalna desnica osvaja vlast?**

– Izbori su unutarnja stvar svake države, pa tako i Srbije. Hrvatska mora biti spremna sudovati sa svakom legalno izabranom vladom i bilo kojim od susjednih zemalja. Naravno, za suradnju je potrebna dobra volja s oba strane.

■ **Kako reagirati službeno, u pozicije Hrvatske države, na rehabilitaciju četničkog vođe Draže Mihailovića?**

– Prvo je pitanje hoće li do toga uopće doći. Koliko ja znam, rehabilitacije Mihailovića ipak na koncu neće biti. S druge strane, činjenica da se o tome u Srbiji razgovara u predsjedničkom biljezi u prvom redu govori o posebnosti naša s'koljima se ta zemlja suočava: očito je da samo postojanje relevantne političke snage koje misle da od takve retorike mogu izbornu profitirati. Vidimo to kao problem koji će Srbija sama sa sobom morati riješiti. Mi se u njihovoj predsjedničkoj kampanji nemoćemo uključivati. Vjero-

O ČAČIĆU

- Istina, Čačić zna biti grub i pretjeran. Činjenica je da ne pazi na zauzdavanje nagle i eksplozivne prirode. Ali treba razlikovati njegov buršikozni nastup od rezultata koje postiže. Gotovo da bi bilo bolje ne slušati što govori nego samo gledati što radi.
• Hoće li Čačićevi ispadi upropastiti stranku? - Neće. Nisu ni dosad pa neće ni ubuduće.

javno će se tamo do izbora svašta još čuti, što ni nama nije nepoznato. Slično se dogodilo i kod nas, pogotovo je tako bilo prije desetak ili više godina. Mišlim da međusobno moramo prestati reagirati na predsjedbora retoriku. U susretnom slučaju će nam se ponajbolje situacija da sa susjedima dvije- tri godine izbornu nekakve normalne odnose, a onda izradimo kampanja sve srbi i vratu na početak.

■ **Treba li Hrvatsko doživljavati kao prijetnju?**

– Ne, mišlim da to Srbija mora doživljavati kao prijetnju. Zato što je koketiranje s rehabilitacijom četništva simptom opasne vrste političkog nazadnjastva. Zemlja bi se morala modernizirati i razvijati prema europskim standardima, a retrograde joj tendencije pokušavaju diktirati političku agendu. Iz pozicije Hrvatske nema razloga za brigu, ali da živim u Srbiji, jako bih se zabrinula.

■ **Što Hrvatska može napraviti prema Bosni i Hercegovini, koja je, očito, u dubokoj krizi, koja ne funkcionira i u kojoj se ne vidi rješavanje?**

– Bosna i Hercegovina suverena je država koja mora preuzeti odgovornost za vlastito funkcioniranje. Glavne inicijative i odluke moraju doći iznutra, iz te zemlje. Na što se moraju navesti i međunarodna zajednica, i susjedi, i ljudi u samoj BiH. Što se Hrvatske tiče, vidim barem tri područja za pomak u suradnji partnerstvo. Prvo je referencije znanja i iskustava vezanih na probleme, dakle na izgradnju institucija države. Ne moraju to biti neki frontalni politički projekti. Moguće je zapoketi, primjerice, s organizacijom gospodarstva, gospodarstva, životinjarstva i standardima ili uspostavljanjem nekih segmenata funkcioniranja države kao uslužne djelatnosti. Drugo su prekogranični projekti koji se djelomično financiraju iz europskih fondova. Već radimo na cijelom nizu takvih ideja. Treće su veliki infrastrukturni, uglavnom cestovni i energetske projekti. Upravo smo s potpredsjednikom bosnanskohercegovačke Vlade Zlatkom Lagumdžinom razgovarali o mogućnosti da Hrvatska i BiH naprave međudržavni sporazum o europskom partnerstvu unutar kojeg bi bila i posebna grupa za rješavanje otvorenih pitanja. Jer, puno je otvorenih pitanja vezanih na činjenicu da će Hrvatska uskoro postati članica EU. Bili bih se u Europskoj komisiji već pokrenuli razgovor o olakšavanju trgovine sa zemljama Cefte, gdje nam članstvo predstaje istodobno s ulaskom u EU.

■ **Kako će rezultat velikih korupcijskih procesa, suđenja Ivi Šanaderu u prvom redu, utjecati na poziciju Hrvatske u Bruxellesu?**

– Odlučno ću reći, odlučno ću reći da bi čovjek na prvom litpitu, naravno, rekao da se rezultati bit pozitivni. Konkretno se rješava ono na čemu su EU uvijek izjavili interes. Dobro se čujemo kako su u međunarodnim institucijama svakodnevno pokazivati dosta činica stvar, tvrdidći da će u lovu na korupciju nastati samo sitnije ribe te da nikad nećemo imati snage

»ovrtiti slučajevu u ruku vlasti. Kad se to ipak dogodilo, sad u Bruxellesu a i drugdje znam slušati komentare o groznim razmjerima korupcije u Hrvatskoj. Svejedno, to se mora rješiti. Nije zgodno, bolno je, osobno me stam što su u mojoj zemlji ljudi na najvišim mjestima osumnjivani za uzasne lopovlake, ali istodobno smatram da se procesi moraju dovesti do kraja. Nema drugog načina za generalno ozdravljenje društva.

■ **Podrazmjerni li u raskršćevanju i ovu tek otvorenu priču o bivšem predsjedniku Mesiću i Kupovini oklopnjaka od fiske Patrije?**

«Ako ima bilo kakvih sumnji u nepravilnosti, neka se istraži. Uostalom, ti je svojih godina jedna od najpoznatijih rečenica predsjednika Mesića.

■ **Upravu je obilježeno prvih sto dana Kukuriku-Vlade. Kao insajder, kako biste ocijenili mjezinu funkcioniranje? Izgleda da su se pojavile veće neke, možda još ne pukotine, ali svakako slabije, točnije iz Vlade je već otišao jedan ministar, izbio je javni spor između SDP-a i IDS-a vezano na lokalne izbore u Istri, između HNS-a i SDP-a izbora se značajno disbalans.**

«U svojih 13-14 godina praktičnog bavljenja politikom još nisam vidjela koalicija koja tako rado praktično funkcionira u kojoj ima tako malo nomaškog nadmetanja a toliko puno koncentracije na rješavanje problema i postizanje rezultata. Mislim da koalicija funkcionira dobro. Velika je odgovornost na ljudima koji vode ministarstva. Ministri u svom radu imaju veliku autonomiju. A što se tiče lokalnih izbora dogodne, to je utakmica i svatko će pokušati maksimalizirati vlastite rezultate.

■ **Hoće li se utakmica pokvartirni odnose u koaliciji?**

«Neće, sigurno neće. Ne mislim da sve mora biti uniformno, da se koalicija s države razine mora preslikati u svakoj općini. Neka cvjeta tisuću cvjetova!

■ **Mediji premijera Milanovića zamjeraju nedostatak liderškog stava...**

«Je li to opće neznam taj odgovor. Mislim da Milanović nije lider na kakve smo dosad navikli. Hrvatska je navikla na starinski koncept svemogućeg i autoritarnog vođe, koji u svemu odlučuje i kojemu nema pogovora, koji nije izložen kritičkom diskursu i pred kojim svi prete. Premijer je lidež drugačije, modernije koga. On svoj autoritet i poziciju bazira na znanju, a ne na divljanju. Pokazuje slinu zainteresiranost za teme kojima se Vlada bavi, što ministre zna staviti na ozbiljnu kušnjak nikad ne mogu biti sigurni da o njihovom resoru premijer neće znati više od njih samih.

■ **Zoran Milanović svoj je profesionalno kartirer počeo u Ministarstvu vanjskih poslova. Stvarno li vama to nekako problem? Potkuva li premijer funkcionirati i kao ministar vanjskih poslova, što je u Hrvatskoj često deso bit slučaj?**

«Na prvom našem dogovoru Milanovićeva je prva rečenica glasila: Kad preuzem resor, to

je tvoja odgovornost, meni ne pada na pamet da se na bilo koji način petljam u tvoje poslo. Sama sam postavila načela vanjske politike. Ustroje smo – predsjednik Republike, premijer i ja – to smo razgovarali, bazično se složeno što treba raditi... Dogovaramo se kad treba, inače svatko radi svoje posao. Zlogluki proroci koji su me pokušali da će premijer zapravo voditi Ministarstvo ovisno su puta omanulo. Zoran Milanović nema namjeru biti ministar, nego ima namjeru biti premijer.

■ **Izgleda da strani diplomati premijera Milanovića ne vole baš previše, i to, čini se, prije svega zato što im je teško dostupan...**

«Premijer je premijer. Zoran Milanović je predsjednik hrvatske Vlade. Ali ova je kuća stranim diplomatima uvijek otvorena. Kao ministrica ja sam in dostupna, mislim, više nego većina ministara vanjskih poslova bilo gdje u svijetu.

■ **Predsjednik Republike?**

«Predsjednik Republike vrlo je aktivan, puno putuje, što je dobro i važno. U pravu smo se

dogovorili da intenziviramo našu komunikaciju, koji je bila malo zamrla.

■ **Pitam zato što su se pojavile informacije o nekim problemima u komunikaciji između ministrice vanjskih poslova i zamjenika Joska Klišovića, koji je u MVP došao s mjestu šefa Josipovića Ureda, pa valjda zato važi za predsjedničkog čovjeka. Iz toga se onda izvlači spekulacija da vam odnosi sa nekom državu nisu najbolji.**

«Josko Klišović došao je na mjesto moga zamjenika mojnim izborom. To je bila moja odluka, o kojoj, naprimjer, premijer Milanović pojma nije imao. Prethodno smo barem deset sati proveli razgovarajući o tome što bih ja htjela napraviti u MVP-u i njegovim idejama vezano uz postavljanje modela svremene-diplomacije. Tvrdnja da su se u našoj komunikaciji pojavili neki problemi potpuno je izmišljenja. Isto vrijedi i za odnose predsjednikom Josipovićem.

■ **Hotela bili da malo razgovaramo o HNS-u. Ponovno ste izabran za potpredsjednika stranke, HNS je važan partner u Kukuriku-koaliciji. Međutim, rejtung vam pada, i to jako. Kako to objasniti?**

«Istina je, to je naša pogreška. Nema drugog objašnjenja. Ali relativno se često događa da mladi partner u koaliciji gubi rejtung, naročito kad je organizacijski više fokusiran na to da nešto napravi nego da nešto bude.

■ **U čemu ste pogriješili?**

«Nismo se bavili strankom. U ova tri mjeseca potpuno smo se posvetili poslovima u i Saberi i Vladi, nismo se dovoljno bavili komuniciranjem ni sa strankom ni s javnošću. Nismo dovoljno prezentirali svoje projekte. Sami smo povukli neke krive i porpuno brzoplete poteze...

■ **Naprimjer?**

«Pa, mislim na nekoliko odluka koje su donešene bez dovoljno razmišljanja i konzultacija. U svakom slučaju, zapustili smo stranku, što je velika greška. Jer, možebiti imati fenomenalne uspjehe, ali ako izogrešiti stranku, ništa ni re

vrijedi. Stranke su jedini efikasni instrument za organizirano sudjelovanje u politici.

■ **Postoji široko rasprostranjeno mišljenje da se, zapravo, kažnjeno za bahatost, što se dovodi u vezu s činjenicom da je predsjednik više stranke i potpredsjednik Vlade Radimir Čačić uvjerljivo najpopularniji ličnost Kukuriku-koalicije.**

«Nemam osjećaj da se osobno bahato ponašam. Niti se bahato ponašaju drugi ministri iz naše stranke. Istina, Čačić ima jedan, bahatost, specifičan stil. Zna biti grub i prejeran. Činjenica je da ne pazi na zauzduavanje svoje nagle i eksplozivne prirode. Komuniciranje zaista nije njegova najjača strana. Ali treba razlikovati njegov buiskitni nastup od faktičkih poteza koje vuče i rezultata koje postize. Gotovo da bi bilo bolje ne slušati što govori nego samo gledati što čini. Puno smo o tome razgovarali. Mislim da je vlastitoj politici koju popularnosti najviše nastoje. Nerko tko je direktno zaslužan za 300 km izgrađenih autocesta u tri godine – što je najveći rezultat

O Milanoviću: On je lider modernijeg kova. Autoritet bazira na znanju, a ne na divljanju. Zainteresiran je za sve pa ministri ne mogu biti sigurni da o njihovu resoru ne zna više od njih

cionalni konsenzus na projektu Europe-ke Unije?

«Mislim da je zasad prerano o tome govoriti jer pro moramo vidjeti tko je opozicija.

■ **Postoji, naime, mišljenje da se velike i teške, Hrvatskoj nužno reforme bez velike konsenzusa neće moći realizirati.**

«Nikako se s tim ne slažem. Znam za takve tvrdnje, ali mislim da je to gvor slabosti. Politika opozicija koja dobije izbore ima odgovornost provesti ono što je obećala. Ako to ne može – nek se miče! Traži li vlast izliku u tome da, navodno, zbog protivljenja opozicije ne može realizirati vlastitu politiku, to znači samo jedno: da naprosto nije kadra raditi svoj posao.

■ **HDZ se vedno mođe žalio da nije mogao rješiti, primjerice, problem brodograđištva zato što je opozicija uskratila podršku...**

«To je stvarjan primjer, koji otkriva o kakvoj se manipulaciji, zapravo, radi. Zašto se prođenje određenih politika uvjetuje podskom opozicije? Ako si dobro nametate, ali si vlast,

O HNS-u: Zapustili smo stranku. Fokusirali smo se na posao i povukli neke krive i brzoplete poteze. Te odluke donijeli smo bez dovoljno razmišljanja i konzultacija

koji je ova zemlja ikad imala - morao bi biti apsolutna izvješta.

■ **Hoće li Čačićev ispadi upropastiti stranku?**

«Neće. Nisi ni dosad pa neće ni ubuduće. U stranku ima nevjerojatno mnogo radnih i sposobnih ljudi. Mislim da su svi naši kadrovski kapacitaci i konačno postali vidljivi, ali naši su potencijali mnogo veći. U usporedbi s mogućnošću - ništa je još nismo pokazali. HNS je u različitim razdobljima prolazio kroz razne teške faze, pa smo se iz stranke, za koju koncem devedesetih gotovo nikih nije vjerovalo da će preživjeti, pretvorili u treću najjaču partiju u državi.

■ **Ali, niste više treća stranka...**

«Rejtinski varijanti, ali izbori se blizu. Izborna snaga kontinuirano, sve od 2003., uvijek na trećem mjestu.

■ **Koliko Kukuriku-koalicije odgovara sadašnja situacija da u zemlji faktički nema opozicije? HDZ se bavi svojim unutarnjim**

problemima, ne funkcionira kao oporba, a veliko je pitanje mogu li upotre tako djelovati s obzirom na svoje resorse i sve što su radili dok su bili na vlasti. Čak i kad bi imali što reći, njihova je uvjerljivost nikakva.

«Za svaki su politički porok važna suvisla vlast i suvisla opozicija. Činjenica da je opozicija malo u neredu zasad ne smetva previje, ako ne potraje. Nepostojanje artikulirane opozicije na duži rok može biti vrlo opasno. Pritom ne mislim na opoziciju koja će samo udarati koru, pa su jako jedna kaža "bijelo", zbog obavezoj moraju reći "crno". Ako jedni vele "da", drugi neistovazno moraju tvrditi "ne". Ne treba nam konfrontacija po svaku cijenu. Ali treba nam argumentirana rasprava s različitim političkim opcijama. Za zdravlje svake zemlje i društva tu su debate važne i neophodne.

■ **Ima li Kukuriku-koalicija namjeru da se u opoziciji ide u dogovor oko nekih velikih nacionalnih tema, kao što je bio na**

preuzmi odgovornost i radi. Imati li većinu u parlamentu? Imati li Vladu? Imati što instrumenti u svojim rukama. Nije ti potrebna suglasnost iz opozicijskih redova. Takve jadikovke pokazuju strah od batina. Na konsenzusu se insistira zato da se vlast sakrije od kritika i kazne za teške i nepopulne poteze. Da podijeli odgovornost, odnosno da ne preuzme odgovornost. A toga nema: Ni kućni sanjati, a kamoli državu, ne možeš voditi bjezično preuzimanjem odgovornosti. Svaka vlast mora odlučiti što je prioritet: žrtvovati na poziciji, fokusirana na vlasti rejtung istrepeći od svake kritike, ili je važnije krenuti s rješavanjem problema, bez obzira na to kako će se to odraziti na krivulju popularnosti.

■ **Ima li Kukuriku-Vlada strah od batina?**

«Mislim da tog straha u Vladi nema. Mi smo svoje prioritete odavno posložili. Spremni smo na batine ako je to cijena politike koja će preokrenuti sada katastrofalno loše tendence i konsolidirati i Hrvatsku. □